

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5714/06
19.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби "АА", изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад бр. 47-2231/06 од 04.08.2006. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.09.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Нови Сад бр. 301-47-00516/06 од 03.05.2006. године, којим је тужиоцу, као пореском обвезнику, за порески период од 01.09.2005. до 30.09.2005. године утврђен порез на додату вредност за промет добара и услуга у укупном износу од 10.938.379,00 динара, претходни порез у износу од 3.369.542,00 динара и обавеза ПДВ за исти порески период у износу од 7.568.837,00 динара, а тужиоцу је наложено да сам обрачуна и уплати камату од датума доспећа обавезе за уплату до дана уплате пореза, те да пословне евиденције усагласи са датим налозима.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тужилац истиче да првостепени орган погрешно примењује Закон о облигационим односима у покушају да протумачи појам уговора о посредовању, те да је по основу уговора о посредовању, закљученог између тужиоца и "ББ" та фирма пружила тужиоцу информацију, на основу чега је тужилац исплатио награду за ту информацију, која је адекватна и за тужиоца прихватљива и исплатива, ако се узме у обзир вредност целе инвестиције. Наводи да је у складу са законом пружио доказе, па предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је својим решењем правилно одбио жалбу тужиоца, изјављену на решење првостепеног органа, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је у управном поступку утврђено, да је претходни порез у износу наведеном у првостепеном решењу неоправдано одбијен од дугованог, односно да је право на одбитак претходног пореза у наведеном износу искоришћено на начин супротан одредбама чл. 28. Закона о порезу на додату вредност ("Сл. гласник РС" бр. 84/04...61/05). Према наведеној законској одредби, поред осталих услова, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари и под условом да поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, сачињен у складу са овим Законом. Имајући у виду да тужилац у спроведеном поступку, као ни у поступку по жалби, а ни у тужби не указује на доказе за тврдњу да је предметна услуга посредовања, у смислу одредби чл. 813., 818. и 821. Закона о облигационим односима ("Сл. лист СФРЈ" бр. 29/78...57/89 и "Сл. лист СРЈ" бр. 31/93), стварно и извршена, па самим тим и фактура-рачун издат у складу са Законом, а код несумњиво утврђене чињенице да први издавалац фактуре у ланцу фактура о истој услузи посредовања у 2005. години није обављао делатност правилно је, по налажењу суда, тужени орган оспореним решењем жалбу одбио, па су супротни наводи тужбе неосновани.

На основу изнетог, Врховни суд Србије је нашао да је оспорено решење правилно и на закону засновано и, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 19.09.2007. године, У. 5714/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж